

مۇتەزىلە

ئېنىقلىما:

مۇتەزىلە بىر خىل ئىسلامىي پىرقە بولۇپ، ئۈمەۋىيلەر دەۋرىنىڭ ئاخىرلىرى مەيدانغا كىلىپ، ئابباسىيلار دەۋرىدە راۋاجلانغان. سىرتتىن كەلگەن بىر قىسىم پەلسەپىلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن، ئىسلام ئەقىدىلىرىنى چۈشىنىشتە پەقەت ئەقىلگىلا تايانغان، نەتىجىدە بۇ ئۇلارنى ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەتنىڭ ئەقىدىسىدىن ئېغىپ كىتىشكە ئېلىپ بارغان. ئۇنىڭغا، مۇتەزىلە، قەدەرىيە، ئەدلىيە، ئەھلۇل ئەدل ۋە تەۋھىيد، مۇقتەسىدە ۋە ۋەئىدىيە قاتارلىق ئوخشىمىغان ئىسىملار قويۇلغان.

قورۇلۇشى ۋە ئاساسلىق كىشىلىرى:

◆ مۇتەزىلەلەرنىڭ مەيدانغا كىلىشى مەسىلىدە ئالىملارنىڭ قاراشلىرى پەرقلىق بولۇپ، بۇ قاراشلار مونۇ ئىككى خىل ئېقىمغا يۈزلىنىدۇ:

- بىرىنچى ئېقىم: مۇتەزىلە (بۆلۈنۈپ چىققۇچى، ئايرىلىپ چىققۇچى - دېگەن مەنىلەردە) چوڭ گۇناھ سادىر قىلغانلارغا ھۆكۈم قىلىش، قەدەر ھەققىدىكى تالاش - تارتىش، يەنى ئىنسان ئۆزىنىڭ ئىشىنى ئۆزى قىلىشقا قادىرمۇ ئەمەسمۇ دېگەنگە ئوخشاش ئەقىدىگە مۇناسىۋەتلىك دىنىي مەسىلىلەردىكى تارتىشىشلارنىڭ نەتىجىسىدە مەيدانغا كەلگەن، دېگەن قاراش. بۇ قاراش ساھىبلىرىنىڭ پىكرى بويىچە، ئۇلارغا "مۇتەزىلە" دېگەن ئىسىم بىر قانچە خىل سەۋەب تۈپەيلىدىن قويۇلغان:

1 - ئۇلار، ئىككى مەنزىل ئارىسىدىكى بىر مەنزىل، دېگەن سۆزى بىلەن چىكىنىپ چىققان.

2 - ئۇلار، ۋاسىل ئىبنى ئەتانىڭ ھەسەن ئەلبەسرىينىڭ مەجلىسىنى تاشلاپ چىقىپ كېتىپ، ئىككى مەنزىل ئارىسىدىكى بىر مەنزىل سۆزىنى ئوتتۇرىغا قويۇش ئۈچۈن، ئۆزىگە مەخسۇس بىر ئولتۇرۇش ئويۇشتۇرغانلىقى ۋە ھەسەننىڭ: ۋاسىل بىزدىن چىكىنىپ چىقتى، دېگەن سۆزىدىن كېيىن، "مۇتەزىلە" دەپ تونۇلغان.

3 - ياكى ئۇلار، چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزگەنلەرنى يىراقلاشتۇرۇپ، بويقۇت قىلىشنىڭ ۋاجىبلىقىنى ئېيتقاندىن كېيىن، مۇتەزىلە دەپ ئاتالغان.

- ئىككىنچى ئېقىم: مۇتەزىلەلەر سىياسىي سەۋەبتىن مەيدانغا كەلگەن. مۇتەزىلەلەر ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ تەرەپدارلىرى بولۇپ، ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇئاۋىيەگە يول قويغاندىن كېيىن، چىكىنىپ چىققان ياكى ئۇلار ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھىمايە قىلغۇچىلىرى بىلەن مۇئاۋىيەنىڭ ھىمايە قىلغۇچىلىرى ئوتتۇرىسىدا بىتەرەپ مەيدانغا تۇرۇپ، ھەر ئىككى تەرەپتىن چىكىنىپ چىققان.

◊ ئەمما، مۇتەزىلەلەرنىڭ تارىخچىسى قازىي ئابدۇلجبار ئەلھەمەزىنى، مۇتەزىلەلەرنىڭ يېڭى مەزھەپ، تويۇقسىز مەيدانغا كېلىپ قالغان بىرەر پىرقە، يېڭى تائىپە ياكى بىرەر يېڭىدىن مەيدانغا كەلگەن ھادىسە ئەمەسلىكىنى، ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرىنىڭ تۇتقان يولىنىڭ دەۋامى ئىكەنلىكىنى، ئۇلارغا بۇ ئىسىمنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ: «سىلەردىن ۋە سىلەر چوقۇنۇۋاتقان نەرسىلەردىن يىراق بولمەن» دېگەن ئايتىنىڭ ھۆكۈمى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «يامانلىقنى تەرك قىلغان ئادەم ياخشىلىققا يېقىلىدۇ» دېگەن ھەدىسىنىڭ روھىي بويىچە يامان ئىشلاردىن چىكىنىپ چىققانلىقى ئۈچۈن بۇ ئىسىمنىڭ قويۇلۇپ قالغانلىقىنى، دەۋا قىلىدۇ.

◊ ئەمما، ھەقىقەت شۇنىڭدىن ئىبارەتتىكى، مۇتەزىلەلەرنىڭ مەيدانغا كېلىشى، دىنىي نەسلەرگە قارىتا يالغۇز ئەقلىي قاراشتىن تۈرەلگەن ئەقىدە ۋە پىكىرى پىرىنسىپلارنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسىدۇر. بۇلار يۇنان، ھىندىستان پەلسەپىلىرى، يەھۇدىي ۋە خىرىستىيان ئەقىدىلىرىدىن تەسىرلىنىشنىڭ نەتىجىسىدىن ئىبارەت. (بىز بۇلار بىلەن، "پىكىر ۋە ئەقىدىلىرىنىڭ يىلتىزلىرى" دېگەن پاراگرافتا، تونۇشۇپ ۋ - ۋىتىمىز.)

◊ مۇتەزىلە ئېقىمى ۋاسىل ئىبنى ئەتانىڭ قولىدا بىر پىكىرى پىرقە سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىشتىن ئىلگىرى، ئەقىلچىلىك تەپەككۈر ئۇسۇلى بىلەن باشلانغان دىنىي پىكىر تارتىشىشى مەۋجۇت بولۇپ، ئۇ مۇتەزىلە پىكىرىنىڭ تۇنجى ئاساسىنى شەكىللەندۈرگەن ئىدى. ئەقىلچىلىك تەپەككۈر ئۇسۇلىدا ئوتتۇرىغا چىققان بۇ سۆزلەرنى ساھىبلىرى بىلەن بىرلىكتە تۆۋەندە يىغىنچاقلايمىز:

- ئىنسان شەرتسىز شەكىلدە تاللاش ئەركىنلىكىگە ئىگە، ئۇ ئۆزىنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى ئۆزى يارىتىدۇ، دېگەن سۆز. بۇ سۆزنى ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەشئەس بىلەن بىرلىكتە ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋانغا قارشى ھەرىكەت قوزغىغان مەئبەد ئەلجۇھەنىي ئوتتۇرىغا قويغان... ئۇنى ھىجرىيەنىڭ 80 - يىلى ھەرىكىتى مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغاندىن كېيىن، ھەججاج ئىبنى يۇسۇف ئۆلتۈرۈۋەتكەن.

- يۇقىرىقى سۆزنى يەنە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ دەۋرىدە غەيلان ئەددەمەشقى تەكرار ئوتتۇرىغا قويۇپ، ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن.

- قۇرئاننىڭ مەخلۇقلۇقى ۋە ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلىش توغرىسىدىكى بۇ سۆزنى جەھەم ئىبنى سەفۋان ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، ئۇنى سالىم ئىبنى ئەھۋەز مەرۋىدە ھىجرىيەنىڭ 128 - يىلى ئۆلتۈرۈۋەتكەن.

- ئاللاھ تائالانىڭ سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلىش توغرىسىدىكى قاراشلارنى يەنە، جەئد ئىبنى دەرھەممۇ ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، ئۇ كۇفەنىڭ ۋالىسى خالىد ئىبنى ئابدۇللاھ ئەلقىسرىي تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن.

◊ ئۇنىڭدىن كېيىن مۇتەزىلە ۋاسىل ئىبنى ئەتا (80ھ - / 131ھ -) نىڭ قولىدا بىر پىكىرى پىرقە سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىققان. ۋاسىل ھەسەن ئەلبەسرىينىڭ ئوقۇغۇچىسى ئىدى. "چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزگەن ئىشى ئىككى مەنزىلنىڭ

ئوتتۇرىسىدىكى بىر مەنزىلە بولىدۇ (يەنى كاپىر مۇئەسسەسە، مۇسۇلمانمۇ ئەمەس)، ۋاپاتىدىن ئىلگىرى تەۋبە قىلمىسا مەڭگۈ دۇزاختا قالىدۇ" دېگەن سۆزدىن كېيىن، ھەسەن ئەلبەسرىنىڭ يىغىلىشىدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ كەتكەن. ئۇ ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان ۋە ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك دەۋرلىرىدە ياشىغان. ئۇنىڭغا ئائىت دەپ قارالغان مۇئەزەزە پىرقىسى "ۋاسىلىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

◆ مۇئەزەزەلەرنىڭ ئەقىدىلەرنى چۈشىنىشتە ئەقىلگە تايىنىشى ۋە ئۇنى نىسبىي مەسىلىلەرگە قىياس قىلىشى سەۋەبلىك ئۇلار بەش ئاساسىي پىرىنسىپ (بۇلارنى تۆۋەندە بايان قىلىمىز) تىكى ئوخشاشلىقلىرىنى ساقلاپ قالغان ئاساستا تائىپلەرگە بۆلۈنۈپ كەتكەن. بۇ تائىپلەرنىڭ ھەر بىرى ئىككىنچىسىگە قارىغاندا پەرقلىق شەكىلدە يېڭى - يېڭى بىدئەتلەرنى ئېلىپ كەلگەن... ۋە ئىسمىنى شۇ پىكىرنى قوبۇل قىلغان كىشىنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتاشقان.

◆ ئابباسىيلار خەلىپىلىك مەئمۇن دەۋرىگە كەلگەن مۇئەزەزەلەر گەۋدىلىك ھالدا ئوتتۇرىغا چىققان. چۈنكى مەئمۇن ئۆز دەۋرىدىكى مۇئەزەزەلە بىدئەتنىڭ كاتتىۋاشلىرىنىڭ بىرى، قۇرئان خالىقمۇ مەخلۇقمۇ پىتىنىسىنىڭ باشلامچىسى ۋە مۇئەسسەسە دەۋرىدىكى قازىلارنىڭ قازىسى بولغان ئەھمەد ئىبنى ئەبۇ دۇئاد، بىشىرىلمەرىيىسى ۋە سەمامە ئىبنى ئەشرەس قاتارلىقلارنىڭ ۋاستىسى بىلەن مۇئەزەزە ئەقىدىسىنى قوبۇل قىلغان.

- "قۇرئان مەخلۇق" پىتىنىسىدە مەئمۇننىڭ بۇيرۇقلىرىغا بوي ئىگىشتىن باش تارتقانلىقى ۋە بۇ بىدئەتنى قوبۇل قىلمىغانلىقى ئۈچۈن ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل ئېغىر قېيىن - قىستاقلىرىغا دۇچ كەلگەن، مەئمۇننىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن مۇئەسسەسە دەۋرىدىمۇ قامالغان، قىيىنلىغان ۋە قامچىلار بىلەن ئورۇلغان ۋە ئىككى يېرىم يىل قاماقتا تۇتۇپ تۇرۇلغان. ئارقىدىن ئۆيىگە قايتۇرۇپ بىرىلىپ، مۇئەسسەسە ۋە ئوغلى ۋاسىقلارنىڭ خەلىپىلىكى بويىچە ئۆيىدە تۇرغان.

- ھىجرىيەنىڭ 232 - يىلى مۇتەۋەككىل خەلىپىلىكىنى ئۈستىگە ئالغاندىن كېيىن، ئەھلى سۈننەتكە يارىدەم بەرگەن، ئىمام ئەھمەدكە ئىززەت - ئىكراملارنى قىلغان، مۇئەزەزەلەرنىڭ ھۆكۈمەتتىكى تەسىرى ۋە ئون تۆت يىل جەرياندىكى كۈچ ئارقىلىق ئەقىدىسىنى تېخىشقا ئورۇنۇشلىرىغا خاتىمە بەرگەن.

◆ ھىجرىيەنىڭ 334 - يىلى پارس ئېلىدە مەيدانغا بەنى بۇۋەيھ دۆلىتى (شەئە دۆلىتى ئىدى) دەۋرىگە كەلگەندە، شەئەلەر بىلەن مۇئەزەزەلەرنىڭ ئالاقىسى كۈچەيگەن ۋە بۇ دۆلەتنىڭ سايسىدا مۇئەزەزەلەرنىڭ ئورنى يۈكسەلگەن. ئۆز دەۋرىدىكى مۇئەزەزەلەرنىڭ كاتتىۋېشى سانلىدىغان قازى ئابدۇلجەبار ھىجرىيەنىڭ 360 - يىلى بۇۋەيھى دۆلىتىنىڭ ھېمىيە قىلىدىغان ۋەزىر ساھىب ئىبنى ئۇبىد تەرىپىدىن رەينىڭ قازىلىقىغا تەيىنلەنگەن. ساھىب ئىبنى ئۇبىد مۇئەزەزەلە رافىزىلىرىدىن ئىدى. بۇ ھەقتە زەھەبىي مۇنداق دەيدۇ: "ئۇ شەئە، مۇئەزەزەلە ۋە بىدئەتچى ئىدى". مەقرىزىي مۇنداق دەيدۇ: "مۇئەزەزەلە مەزھىپى ئىراق، خۇراسان ۋە ماۋەرائۇننەھىردە بۇۋەيھىيە دۆلىتىنىڭ ھېمىيىسى ئارقىسىدا تارقالدى." بۇ دەۋردە كۆزگە كۆرۈنگەن كىشىلەرنىڭ بىرى، شەرىپى ئەلمۇرتەزا بولۇپ، زەھەبىي ئۇنىڭ ھەققىدە مۇنداق دېگەن: "ئۇ كالام ئىلمى، مۇئەزەزەلە، ئەدەبىيات ۋە شېئىر

قاتارلىقلاردا راسا يېتىشكەن ھۇشيار، ئەقىللىك كىشىلەرنىڭ بىرى ئىدى، ئەمما، ئۇ خالىس ئىمامچىلارنىڭ بىرىدۇر.

◆ بۇلاردىن كېيىن، شىئە ۋە باشقىلارغا ئوخشىغان بەزى پىرقىلەر تۇتۇپ ماڭغان تەرەپلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا مۇئەزەلە مۇستەقىل پىكىرلىك ھالىتىنى يوقىتىش گىردابىغا كىلىپ قالدى.

◆ ھازىرقى دەۋرگە كەلگەندە، يېڭى ئەقىلچىلىك مەدرىسىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان بىر قىسىم يازغۇچى ۋە مۇتەپەككۇرنىڭ قولىدا مۇئەزەلە پىكىرى قايتىدىن ئوتتۇرىغا چىقتى. يېقىنقى زامان مۇئەزەلە پىكىرى ھەققىدە تېمىمىزدا تەپسىلى توختىلىمىز.

◆ ۋاسىل ئىبنى ئەتانىڭ قولىدا تەسىس قىلىنغاندىن تارتىپ تاكى يۇقىلىشى ۋە شىئە، ئەشئەرىيە ۋە ماتۇرىدىيەگە ئوخشىغان باشقا مەزھەپلەرگە قوشۇلۇپ كەتكەنكىچە بولغان جەرياندىكى مۇئەزەلە ئېقىمىنىڭ ئەڭ كۆرىنەرلىك مۇتەپەككۇرلىرىنى تۆۋەندە زىكىر قىلىپ ئۆتىمىز:

- ئەبۇ ھۇزەيل ھەمەدان ئىبنى ئەلھۇزەيل (135ھ - 226ھ -)، ئەبدۇلقىسنىڭ مەۋلاسى، مۇئەزەلەلەرنىڭ شەيخى ۋە ئۇلارنىڭ مۇنازىرىچىسى. ۋاسىل ئىبنى ئەتادىن مۇئەزەلەنى قوبۇل قىلغان ئوسمان ئىبنى خالىدتىن بۇ ئەقىدىنى قوبۇل قىلغان. پەيلاسۇپلارنىڭ نۇرغۇن كىتابلىرىنى ئوقۇغان ۋە ئۇلارنىڭ سۆزلىرى بىلەن مۇئەزەلەلەرنىڭ قاراشلىرىنى ئارىلاشتۇرۇۋەتكەن. يۇنان پەيلاسۇپلىرىدىن ئارىستوتىل، ئەنبادقلىس قاتارلىقلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئۇ مۇنداق دېگەن: "ئاللاھ ئىلىم بىلەن ئالىمدۇر، ئىلمى ئۇنىڭ زاتىدۇر. قۇدرەت بىلەن قادىردۇر، قۇدرىتى ئۇنىڭ زاتىدۇر." (باغدادىيىنىڭ "پىرقىلەر ئارىسىدىكى پەرقلەر" ناملىق كىتابى، 76 - بەتكە قاراڭ) ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "ھۇزەيلىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- ئىبراھىم ئىبنى يەسار ئىبنى ھانىئ ئەننىزام (231ھ - ۋاپات بولغان). ئۇ ئەسلىدە بىراھمان دىنىغا ئېتىقاد قىلاتتى. ئومۇم باشقا مۇئەزەلەلەرگە ئوخشاشلا يۇنان پەلسەپىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئۇ "تۇغۇلغان نەرسىلەرنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ پىئىللىرىدىندۇر" دېگەن قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "نزامىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- بىشىر ئىبنى ئەلمۇئەمىر (226ھ - ۋاپات بولغان)، مۇئەزەلە ئالىملىرىنىڭ بىرى. ئۇ توغۇلدۇرۇش قارىشىنى كۆتىرىپ چىققان ۋە بۇ قاراشتا دائىرىدىن ھالقىپ كەتكەن كىشى بولۇپ، ئۇ "بارلىق توغۇلغان نەرسىلەر ئىنساننىڭ پىئىلى بولۇپ، ئۇنىڭ رەڭ، تەم، مەنزىرە ۋە پۇراق بىرىشى يوللۇق" دەپ قارايدۇ. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "بىشىرىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- مۇئەممەر ئىبنى ئەبىباد ئەسسىلمىي (220ھ ۋاپات بولغان)، ئۇ سۈپەتلەرنى، قەدەرنىڭ ياخشى - يامىنىنىڭ ئاللاھ تائالا تەرىپىدىن بولىدىغانلىقىنى ئىنكار قىلىش سۆزىنى ئىنچىكىلەش سېپىدىكى قەدەرىيەلەرنىڭ ئەڭ چوڭلىرىدىن بىرى. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "مەئمەرىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- ئەبۇ مۇسا تەخەللۇسى، مەردار لەقىمى بىلەن تونۇلغان ئىيسا ئىبنى سۇبەيھ (226ھ - ۋاپات بولغان). ئۇ مۇتەزىلەنىڭ راھىبى، دەپ ئاتالغان. كۆپۈرغا چىقىرىۋېتىش مەسىلىسىدە بەك دائىرىدىن ھالقىپ كەتكەن بولۇپ، ھەتتا مۇتەزىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا بارلىق ئۈممەتنى كاپىرغا چىقارغانلىقى بىلەن تونۇلغان. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "مەرداۋىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- سەمامە ئىبنى ئەشرەس ئەننۇمەيرى (213ھ ۋاپات بولغان) دىنىي ۋە روھىي جەھەتتىكى سۇسلىقنى ئۆزىگە مۇجەسسەملەشتۈرگەن بىرى بولۇش بىلەن بىرگە، ئەگەر پاسىق تەۋبە قىلماستىن ئۆلۈپ كەتسە، جەھەننەمدە مەڭگۈ قالىدۇ ۋە پاسىقنىڭ دۇنيا ھاياتىدا ئىككى مەزىلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر مەزىلدە تۇرىدۇ، دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ. مەئمۇن، مۇئەسسەم ۋە ۋاسىقنىڭ دەۋرلىرىدە قەدەرىيەچىلەرنىڭ باشلىقى ئىدى. ئۇنىڭ مەئمۇنى قىزىقتۇرۇپ، مۇتەزىلەگە ئەگەششكە چاقىرغانلىقىمۇ ئىلگىرى سۈرىلىدۇ. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "سەمامىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- ئەمرۇ ئىبنى بەھر: ئەبۇ ئوسمان ئەلجەھىز (265ھ ۋاپات بولغان): مۇتەزىلەلەرنىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى يازغۇچىلىرى ۋە پەيلاسۇپلارنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇغانلارنىڭ بىرى. ئەدەبىي يېزىقچىلىقتىكى بالاغىتى ئارقىلىق مۇتەزىلەگە ئائىت پىكىرلىرىنى يازغان نەرسىلىرىگە سىڭدۈرەلگەن. مەسىلەن " ناملىق كىتابىدا قايماققا زەھەر ئارىلاشتۇرغىنىغا ئوخشاش. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "جەزىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- ئەبۇلھۇسەين ئەبۇ ئۆمەر ئەلخەيىت (300ھ ۋاپات بولغان): باغداد مۇتەزىلەلىرىدىن بولۇپ، يوق نەرسە ماددا، يوق نەرسە مەۋجۇت بولۇشتىن ئىلگىرى ماددىدۇر، دېگەن بىدئەت قارىشىدا يالغۇزدۇر. ئۇ يەنە ئالەمنىڭ قەدىمىيلىكىنى ئاشكارا ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇ بۇ خىل قاراشلىرى بىلەن بارلىق مۇتەزىلەلەرگە قارشى مەيداندا تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى "خەيىتسىيە" دەپ ئاتىلىدۇ.

- ئەلقازىي ئابدۇلجەبار ئىبنى ئەھمەد ئىبنى ئابدۇلجەبار ئەلھەمەدانىي (414ھ ۋاپات بولغان): ئۇ مۇتەزىلەلەرنىڭ كېيىنكى كىشىلىرىدىن بولۇپ، رەي قازىلىرىنىڭ قازىسى ۋە رەھبەرلىرىنىڭ بىرى. ئۆز دەۋرىدىكى مۇتەزىلە شەيخلىرىنىڭ ئەڭ چوڭى. ئۇ مۇتەزىلەلەرنىڭ تارىخىنى يازغان ۋە ئۇلارنىڭ ئەقىدە، پىكىر ساھەسىدىكى مېتود ۋە پىرىنسىپلىرىنى قانۇنلاشتۇرغان.

پىرىنسىپ ۋە پىكىرلەر

◆ مۇتەزىلە دەسلەپكى مەزگىلىدە ئىككى خىل بىدئەت پىكىر بىلەن ئوتتۇرىغا چىققان:

بىرىنچى: ئىنسان قىلىدىغان بارلىق ئىشلىرىدا شەرتسىز تاللاش ھوقۇقىغا ئىگە، ئۇ ئۆزىنىڭ پائالىيەتلىرىنى ئۆزى يارىتىدۇ، مەسئۇلىيەت بۇنىڭغا ئاساسەن بەلگۈلەنگەن، دېگەن قاراش. بۇ قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغانلارنىڭ ئاساسلىقلىرىدىن بىرى غەيلىان ئەدەدە مەشقىي بولۇپ، ئۇ بۇخىل پىكىرگە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ

دەۋرىدە چاقىرىشقا باشلىغان. ئۇنىڭ ئاقىۋىتى شۇ سەۋەبلىك ھىشامنىڭ ئۇنى ئۆلتۈرىشى بىلەن ئاخىرلاشقان.

- ئىككىنچى: گۇناھى كەبىيرە ئۆتكۈزگەن كىشى مۆمىنمۇ ئەمەس، كاپىرمۇ ئەمەس، بەلكى ئۇ پاسىقتۇر. ئۇنىڭ دۇنيادىكى ئەھۋالى ئىككى مەنزىل ئوتتۇرىسىدىكى بىر مەنزىلدە بولىدۇ، دېگەن قاراش. ئۇ ئاخىرەتتە جەننەتكە كىرەلمەيدۇ؛ چۈنكى ئۇ جەننەت ئەھلىنىڭ ئەمەللىرىنى قىلمىغان، ئۇ شۇڭا جەھەننەمدە مەڭگۈ قالىدۇ. ئۇلارنىڭ قارىشىچە ئۇنى ئىسلامغا كىرگەنلىكىنى ئېتىبارغا ئالغان ھالدا، مۇسۇلمان، دەپ ئاتىسىمۇ بولىدۇ. ئىككى شاھادەتنى ئېيتىدۇ، ئەمما مۆمىن، دېيىلمەيدۇ.

◆ كېيىن، مۇئەزىلەلەر مەزھىپىنى بەش خىل پىرىنسىپ بويىچە رەتلىگەن:

- 1 - تەۋھىد
- 2 - ئادالەت
- 3 - ۋەدە ۋە ئاگاھلاندىرۇش
- 4 - ئىككى مەنزىل ئوتتۇرىسىدىكى بىر مەنزىل
- 5 - ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇش

1 - تەۋھىد: ئۇلارنىڭ قارىشىچە بۇنىڭ خۇلاسىسى، ئاللاھ تائالا ئوخشىتىش ۋە مىسال ئېلىشتىن پاكىتۇر. «ھېچ شەيئى اللھ غا ئوخشاش ئەمەستۇر» ، ھېچكىم ئۇنىڭ سۇلتانلىقىغا ئېتىراز بىلدۈرەلمەيدۇ، ئىنسانلاردىكى ھېچقانداق ئىش، ئاللاھ تائالانىڭ ئىشىغا ئوخشىمايدۇ. بۇ ھەقىقەت، ئەمما ئۇلار بۇلارغا ئاساسەن باتىل نەتىجىلەرنى ئوتتۇرىغا قويدۇ: سۈپەتلەرنىڭ ئىنكار قىلىشىنىڭ تەقەززاسىغا ئاساسەن، ئاللاھ تائالانى كۆرۈشنىڭ مۇمكىنسىزلىكى، سۈپەتلەر زاتتىن باشقا نەرسە ئەمەس، ئۇنداق بولمىغاندا، ئۇلارنىڭ نەزىرىدىكى كۈنلەر كۆپەيگەن بولاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار سۈپەتنى ئىنكار قىلغۇچىلاردىن سانلىدۇ. يەنە ئۇلار، ئاللاھ تائالانىڭ سۆزلەش سۈپىتىنى ئىنكار قىلغانلىقى ئۈچۈن قۇرئان كەرىمنىڭ ئاللاھنىڭ مەخلۇقى، دېگەن قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان.

2 - ئادالەت: ئۇلارنىڭ قارىشىدىكى ئادالەتنىڭ مەنىسى: ئاللاھ تائالا بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىنى ياراتمايدۇ، بۇزۇقچىلىقنى ياخشى كۆرمەيدۇ، بەندىلەر بۇيرۇلغان ئىشلارنى قىلىدۇ، توسۇلغان ئىشلارنى ئاللاھ تائالا ئۇلارغا بەرگەن ۋە ئورۇنلاشتۇرغان قۇدرەت ئارقىلىق قىلمايدۇ. ئۇ ئىرادە قىلمىغان ئىشقا بۇيرىمايدۇ، يامان كۆرمىگەن نەرسىدىن توسمايدۇ. ئۇ بۇيرىغان بارلىق ياخشى ئىشلارغا ئىگە بولىدۇ، توسقان بارلىق يامان ئىشلاردىن پاكىتۇر. بەندىلەرگە كۈچى يەتمەيدىغان ئىشلارنى ئارتمايدۇ، قادىر بولالمايدىغان ئىشلارنى ئىرادە قىلمايدۇ. بۇ قاراشلار ئۇلارنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ كائىناتتىكى ئىرادىسى بىلەن شەرئىي ئىرادىسىنى ئارىلاشتۇرۇپ قويىشىدىن نەتىجىلەنگەن.

3 - ۋەدە ۋە ئاگاھلاندۇرۇش: يەنى، ئاللاھ تائالا مۇھسىن كىشىنى ياخشىلىق بىلەن، يامان ئىش قىلغۇچىنى يامانلىق بىلەن جازالايدۇ. چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزگەن كىشىنى تەۋبە قىلمىغۇچە ئەيۇ قىلمايدۇ.

4 - ئىككى مەنزىل ئوتتۇرىسىدىكى بىر مەنزىل: يەنى، چوڭ گۇناھ (گۇناھى كەبىيرە) ئۆتكۈزگەن كىشى ئىمان بىلەن كۇپۇرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر مەنزىلدە تۇرىدۇ، ئۇ مۆمىنمۇ كاپىرمۇ ئەمەس. بۇنى مۇئەزەبلىرىنىڭ شەيخى ۋاسىل ئىبنى ئەتا ماقۇللىغان.

5 - ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇش: ئىسلام دەۋىتىنىڭ تارقىلىشى، ئازغۇنلارنىڭ ھىدايەت تېپىشى، ھاۋايى - ھەۋەس ساھىبلىرىنىڭ يىتەكلىنىشى ئۈچۈن ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇشنىڭ بارلىق مۇسۇلمانلارغا ۋاجىب ئىكەنلىكىنى، ھەممەيلەننىڭ كۈچىنىڭ يىتتىشىچە، يەنى سۆزلىيەلەيدىغىنى تىلى بىلەن، ئالم ئىلمى بىلەن، قىلچى بارى قىلچى بىلەن.. ۋەھاكازا تارقىتىشى كېرەكلىكىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. بۇ پىرىنسىپنىڭ ھەقىقەتلىرىدىن بىرى، ئەگەر ھاكىم ھەقىقەتتىن ئېغىپ كەتسە ياكى قارشى چىقسا، ئۇنىڭغا قارشى ئاتلىنىشنىڭ ۋاجىبلىقىنىمۇ ئوتتۇرىغا قويىدۇ.

◆ مۇئەزەبلىرىنىڭ پىرىنسىپلىرىنىڭ يەنە بىرى، ئەقىدىلىرى ئۈچۈن دەلىل كەلتۈرۈشتە تامامەن ئەقىلگە تايىنىش. ئەقىدىلەرنى بايقاش، شەيئىلەرنىڭ ھەقىقەتلىرىنى بىلىشتە ئەقىلگە تايىنىشلىرىنىڭ ئىزلىرىنىڭ بىرى، ئۇلارنىڭ شەيئىلەرنىڭ ياخشى ياكى يامانلىقىغا ئەقىل ئارقىلىق ھۆكۈم قىلىدۇ. شەرىستانىنىڭ " ناملىق كىتابىدا كەلگەن بايانلارغا كۆرە ئۇلار مۇنداق دەيدۇ: "شەرىئەت بۇيرىغان ئىشلارنىڭ ھەممىسى ھەقىقەتەن ئەقىلگە ئويغۇن، ئەقىلنىڭ قارىشىدا ۋاجىب، نېمەت بىرىلگۈچىنىڭ شۈكۈر قىلىشى پەيغەمبەرلەر ئەۋەتىلىشتىن بورۇنلار ۋاجىب. ياخشىلىق بىلەن يامانلىق بۇ ئىككىسىنىڭ زاتىدىكى ئىككى خىل سۈپەتتۇر."

- ئەقىلگە تايىنىدىغانلىقىنىڭ يەنە بىر دەلىلى، ئەرشتە قارار تېپىش، قول، كۆز، شۇنىڭدەك، مۇھەببەت، رازىلىق، غەزەب، قاتتىقلىق قاتارلىق سۈپەتلەرنى تۇن كەبى ئەقىللىرىگە ماسلاشتۇرغان ھالدا تەۋىل قىلىدۇ. مەلۇمكى، مۇئەزەبلىرى سۈپەتلەرنىڭ كۆپىنچىسىنى ئەمەس، ھەممىسىنى ئىنكار قىلىدۇ.

- ئەقىلگە تايىنىدىغانلىقىنىڭ يەنە بىر دەلىلى، ئۇلارنىڭ چوڭلىرى ساھابىلەرنىڭ كاتتىلىرىغا ھاقارەت قىلغان، ئۇلارنى يالغانچىلار قاتارىغا چىقارغان. ۋاسىل ئىبنى ئەتا: تۈگە ئۇرۇشى كۈنىدىكى ئىككى تەرەپنىڭ بىرى پاسقتۇر. بىر بولسا، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىب، ئەممار ئىبنى ياسىر، ھەسەن، ھۈسەين ۋە ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارىيلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ياكى بولمىسا، ئائىشە ۋە زۇبەير قاتارلىقلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى، دەپ بىلجىرىلغان. ئۇ ساھابىلەرنىڭ گۇۋاھلىقىنى "گۇۋاھلىقلىرى قوبۇل قىلىنمايدۇ" دەپ رەت قىلغان.

- مۇئەزەبلىرىنىڭ ئۆز ئارىسىدا ئىختىلاپ قىلىشلىرىنىڭ ۋە تائىپىلىرىنىڭ كۆپ بولۇپ كېتىشىدىكى سەۋەب، باشتىكى قۇرلاردا ئەسكەرتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىپنىڭ سەھىھ سۈننەتلىرىدىن يۈز ئۆرۈپ، كولمىستىن،

تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلماستىن ئەگىشىشنى رەت قىلىپ، ئەقىلگە تايىنىشىلىرىدىن كىلىپ چىققان. بۇ مەسىلىدە ئۇلارنىڭ تايىنىدىغان قائىدىسى تۆۋەندىكىچە:

"ھەر بىر مەسئۇلىيەت ئىگىسى دىننىڭ ئاساسىدا ئېلىپ بارغان ئىجتىھادى تەقەززا قىلغان ئىشلارنى قىلىشى لازىم." ئۇلارنىڭ مەزھىپىگە كۆرە، بىر تالىبىنىڭ ئۈستازى بىلەن ئىختىلاپ قىلىشى ئۇنىڭ بىر پىرقە ساھىبى بولۇشىغا كۇپايە قىلىدۇ. يۇقىرىدا ساناپ ئۆتكەن پىرقىلەرنىڭ ھەممىسى، پەقەت تالىبىنىڭ شەيخى بىلەن قىلىشقان ئىختىلاپلىرىدىن كىلىپ چىققان. ئەبۇ ھۇزەيىل ئەللاڧنىڭ پىرقىسى بار، ئۇنىڭ شاگىرتى نىزام قارشى چىقىپ، ئۇنىڭمۇ پىرقىسى شەكىللەنگەن. نىزامغا تالىبى جاھىز قارشى چىقىپ، ئۇنىڭمۇ مۇستەقىل پىرقىسى شەكىللەنگەن. جەبائىنىڭمۇ پىرقىسى بار. ئۇنىڭغا ئوغلى ئەبۇ ھاشىم ئابدۇسسالىم قارشى چىقىپ، ئۇنىڭمۇ بىر پىرقە شەكىللەنگەن ۋە ھاكازالار.

- دەرۋەقە، مۇئەزەزىلەرنىڭ دىنى بىر قاتار ئەقلىي مەسىلىلەر ۋە لوگىكىلىك پاكىتلارغا ئايلىنىدۇرۇپ قويغانلىقىنى ھېس قىلىمىز. بۇ ئۇلارنىڭ ئومۇمىي جەھەتتىن يۇنان، خۇسۇسەن ئارىستوتىل لوگىكىلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقىدىن كىلىپ چىققان.

◆ ئىسلام ئۆلىمالىرى مۇئەزەزىلەرنىڭ قاراشلىرىنى ئۆز دەۋرىدە پاچاقلاپ تاشلىغان. ئەبۇلھەسەن ئەلئەشئەرىي ئۇلارنىڭ بىرى ئىدى. كېيىن ئۇلارنىڭ پىرقىسىدىن چىقىپ، ئۇلارنىڭ دىئالۇگ ۋە مۇنازىرىدىكى ئۇسلۇبىنى ياقلىغان ھالدا ئۆزلىرىگە رەددىيە بىرىشكە ئۆتكەن... ئۇنىڭدىن كېيىن، قۇرئان مەخلۇق، دېگەن پىتنىگە مۇناسىۋەتلىك ئوتنىڭ ئۈستىگە ئىمام ئەھمەد كەلگەن ۋە ئاز كۆرىلىدىغان جاسارەت ۋە ئىرادە بىلەن بۇ پىتنىگە قارشى تۇرغان.

- كۈچلۈك پاكىت، قايىل قىلارلىق ئۇسلۇب بىلەن بىرىلگەن رەددىيەلەرنىڭ بىرى، شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيەنىڭ " ناملىق كىتابىدا يازغان رەددىيەلىرىدۇر. ئۇلارنىڭ قاراش ۋە پىكىرلىرىنى بىر مۇ بىر تەكشۈرۈپ، ئېغىزلىرىنى تۇتۇقلاپ قويغۇدەك رەددىيەلەرنىڭ بەرگەن. ساغلام ئەقىلنىڭ سەھىھ دەلىلگە قارىمۇ قارشى كىلىشىنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

◆ ئۇ بۇ تەتقىقاتىدا مۇئەزەزىلەرنىڭ ۋەھىينىڭ نەسلىرىگە مۇئامىلە قىلىشتا ئەقىلگە تايانغانلىقىنى بىر قانچە قېتىم زىكىر قىلغان. كىملىرىنىڭ كالىسسىغا ئىسلام ئەقىلگە قارشى، زورلۇق قىلىشقا ئورۇندىغان دىن ئىكەن، دېگەن خىياللار كىلىپ قېلىشى مۇمكىن. ئەمما بۇ خىل چۈشەنچىنى، ئىسلامنىڭ ئاسمان زېمىنىنىڭ يارىتىلىشى توغرىسىدا پىكىر - تەپەككۈر يۈرگۈزۈشكە، ئۇنىڭدىن باشقا ياخشى - يامان ۋە ئۇنىڭدىن باشقا يول قويۇلغان، ئىجازەت بىرىلگەن مەسىلىلەرنى بايقاشتا ئەقىلنى ئىشلىتىشكە مەركەزلەشتۈرۈشكە چاقىرىشى رەت قىلىدۇ. ئەققاد (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) "تەپەككۈر يۈرگۈزۈش ئىسلامىي پەرز" ناملىق كىتابىدا يازغان مەسىلىلەرمۇ ئۇ خىل چۈشەنچىگە رەددىيە بىرىدۇ. مۇئەزەزىلەرنىڭ ئېغىپ كېتىشىدىكى سەۋەب، ئۇلارنىڭ ئەقىلنى ئۆزىنىڭ ساھەسى بولمىغان، توغرا ئەقلى مۇھاكىمە ئېلىپ بارغىلى بولمايدىغان، ھېسنىڭ سىرتىدىكى غەيبىي مەسىلىلەرگە كىرىشىپ قالغانلىقىدا. ئۇلار يەنە مۇئەييەن مۇقەددىمىلەرگە ئاساسەن بىر قاتار

مەسىلىلەرنى توراقلاشتۇرغان بولسىمۇ، ئۇلارنى يەنىلا شەرتسىز شەكىلدە توغرا دېگىلى بولمايدۇ. بۇ مەسىلىلەرنى ئەقلىي قاراش ۋە يەكۈنلەرنى چىقىرىشتا ئىشلەتكەن ئوخشاش ئۇسلۇبلارغا تايىنىپ تۇرۇپ چىقارغان تەقدىردىمۇ ھەمىشە قوبۇل قىلىۋەرگىلى بولمايدۇ. مەسىلەن، ئاللاھ تائالانىڭ «ھېچ شەيئى اللھ غا ئوخشاش ئەمەستۇر» دېگەن ئايىتىنى دەلىل قىلىپ تۇرۇپ، ئاللاھ تائالانىڭ سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقىغا ئوخشاش. توغرىسى، ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزى ئۈچۈن مۇئەييەنلەشتۈرگەن سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلماسلىقتۇر. ئەمما، بۇ ئايەتتىن ئاللاھ تائالانىڭ سۈپەتلىرى مەخلۇقلارنىڭ سۈپىتىگە ئوخشىمايدىغانلىقى چۈشىنىلىدۇ.

ئۆلىمالار ئەقىلىنى ئىشلىتىش ساھەسىنى بىر قانچە تۈرلۈك قائىدە بىلەن تۇراقلاشتۇرغان:

- سەھىھ نەسلىەرگە زىت كەلمىگەن بولۇش.
- غەيبى مەسىلىلەردە ئەقىل ئىشلەتمەسلىك. چۈنكى، ئۇنى بىلىشنىڭ يىگانە ۋە ساغلام مەنبەسى ۋەھىدۇر.
- تەۋقىفىي (مۇقىملاشتۇرۇلغان) نامى بىلەن تونۇلغان، ھېكمىتى ئېنىق بولمىغان مەسىلىلەردە شەرئىي دەلىللەرنى ئەقىلنىڭ ئالدىغا قويۇش.
- شەكىسسىزكى، ئىسلامنىڭ ئەقىلىگە ھۆرمەت قىلىشى، پىكىر - تەپەككۈر يۈرگۈزۈشكە رىغبەتلەندۈرىشى، ساغلام شەرئىي دەلىللەرنىڭ ئالدىغا قويۇلمايدۇ؛ چۈنكى ئەقىلنىڭ نۇرغۇن تەسىر كۆرسەتكۈچى ئامىللار سەۋەبلىك تەسىرلىنىشى، ئۆزگىرىشى ئۇنىڭ بارلىق ئىشلاردا مۇتلەق (شەرتسىز) ھۆكۈم ساھىبى بولۇش سالاھىيىتىنى ئەمەلدىن قالدۇرىدۇ. مەلۇمكى، ئىسلامىي پىكىر بويىچە مەرىپەتنىڭ مەنبەسى تۆۋەندىكىلەردىن تەركىپ تاپىدۇ:

1 - بەش ئەزا ۋە ئۇنىڭ دائىرىسىدىكى مەۋجۇداتلار ئارقىلىق ھېس قىلىشقا بولىدىغان نەرسىلەر.

2 - ئەقىل: بەش ئەزا ئارقىلىق يەتكىلى بولىدىغان نەرسىلەر، كۆرۈش ۋە تەجرىبە قىلىش مۇمكىن بولىدىغان مەلۇماتلار ۋە ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئەقلىي جەريانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان بولۇپ، ئومۇمەن شەخسنىڭ ساپاسى، جەمئىيىتى ۋە باشقا تەسىر كۆرسەتكۈچى ئامىللارغا تايىنىدۇ.

3 - كىتاب ۋە سۈننەتتىن ئىبارەت ۋەھىي: بۇ ئىككىسى، غەيبكە مۇناسىۋەتلىك ئىشلار، بەش ئەزا بىلەن بايقىلى بولمايدىغان نەرسىلەر، ئاللاھ تائالانىڭ قىيامەت كۈنىدىكى ھازىرلىغان نەرسىلىرى، ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلىرى ۋە باشقىلارنىڭ يىگانە ۋە ساغلام مەنبەسىدۇر.

ھالبۇكى، بۇنىڭدىن شەرئىي نەسلىەرگە مۇئامىلە قىلىشتا ئەقىل بىلەن نەقىلنىڭ ئۆز ئورۇنلىرىدا تاكامۇللىشىشى ۋە ئۆلىمالار بەلگۈلگەن شەرتلەرگە بوي سۈنىشنىڭ لازىملىقى، ئوتتۇرىغا چىقىدۇ.

پىكىرى ۋە ئەقىدىسىنىڭ كىلىپ چىقىشى

◆ مۇتەزىلەردىكى ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلىش پىكرى يەھۇدىي پەلسەپىسىنىڭ نېگىزىغا قايتىدۇ، دەيدىغان رىۋايەتلەرمۇ بار. چۈنكى، جەئىدى ئىبنى دەرھەم پىكىرلىرىنى ئەبىيان ئىبنى سەمئاندىن قوبۇل قىلغان، ئەبىيان تالۇت دېگەن بىر كېشىدىن، ئۇ ئانا تەرەپ تاغىسى لەبىيد ئىبنى ئەئسەم ئىسىملىك بىر يەھۇدىدىن قوبۇل قىلغان.

يەنە بىر خىل قاراشتا، جەھەم ئىبنى سەفۋان تاناسۇخ (ئۆلگەن كىشىنىڭ روھىنىڭ ئۆزىدىن يوقىرى ياكى تۆۋەن دەرىجىدىكى بىرەر ھاياۋانغا كۆچىدىغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرىدىغان بىر خىل ئەقىدە بولۇپ، قەدىمقىي ھىندىلاردا كۆپ ئومۇملاشقان ئەقىدە، ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن قايتا تىرىلىشىنى ئېتىراپ قىلمايدۇ - تەرجىمان) ئەقىدىسىدىكى سەمىئىيە ئىسىملىك بىر ھىندى پىرقىسى بىلەن مۇناقىشە ئېلىپ بارغان، بۇ مۇناقىشىلەر نەتىجىدە ئۇنىڭ ئۆز دىنىدىن گۇمانلىنىشىنى، ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلىشتەك بىدئەتلەرنى ئوتتۇرىغا چىقىرىشىدەك ئاقىۋەتلەرگە ئېلىپ بارغان.

◆ ئەزەلىي سۈپەتلەرنى ئىنكار قىلىش، ئىنسان ئىرادىسىنىڭ ھۆرلۈكى قاتارلىقلارنى تەشۋىق قىلىدىغان يۇھەننا دەمەشىقى ئىسىملىك بىر كىشىنىڭ پىكرى ۋە گەپ - سۆزلىرى مۇتەزىلەلەر پىكرىنىڭ ئاساسلىق مەنبەلىرىدىن بىرى.

- مۇتەزىلەلەردىكى تەقدىرنى ئىنكار قىلىش مەسىلىسى مەئبەد ئەلجۇھەنى ۋە غەيلان ئەدەدەمەشىقى قاتارلىق كىشىلەر تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا چىقىرىلغان. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇ ئىككىسى يوقىرىقى پىكرىنى ئەبۇ يۇنۇس سىنسىۋەيھ ئىسىملىك بىر خىرىستىياندىن ئۆگەنگەن. ئەمما ۋاسىل ئىبنى ئەتانىڭ دوستى ئەمرۇ ئىبنى ئۇبەيد تەقدىرنى ئىنكار قىلىش ئىدىيىسىنى مەئبەد ئەلجۇھەنى ئارقىلىق قوبۇل قىلغان.

- مۇتەزىلەلەر زات ۋە سۈپەت مەسىلىلىرىدە يۇنان پەيلاسۇپلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچىرىغان بولۇپ، بۇنىڭغا يۇنان پەيلاسۇپى ئەنباد قلىيسىنىڭ مونۇ سۆزىنى مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن: "بارى (ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىدىن بىرى - ت) تائالانىڭ سالاھىيىتى ھېلىھەم پەقەت ئىلىمىدىلا ئىپادىلىنىدۇ. ئۇ خالىس ئىلىم، خالىس ئىرادە، خالىس ئىززەت ۋە ئۇلۇغلۇق، قۇدرەت، ئادالەت، ياخشىلىق ۋە ھەقىقەتتىن ئىبارەت. لېكىن بۇ يەردە بۇ ئىسىملار بىلەن ئاتىلىدىغان كۈچ يوق، بەلكى ئۇ ئۇدۇر، ئۇ بۇلارنىڭ جوغلانمىسىدۇر" - ظلمةلعل وئتنعهالنعت 2 - جعد، 58 - بەتكە قاراش.

شۇنىڭدەك ئارىستوتىلنىڭ بىر قىسىم كىتابلىرىدىمۇ بۇنىڭغا ئوخشاش سۆزلەر بار "بارى ھەممىنىڭ ئىلمى، ھەممىنىڭ قودىتى، ھەممىنىڭ ھاياتى، ھەممىنىڭ كۆزىدۇر."

بۇ پىكىرلەرنى قوبۇل قىلغان مۇتەزىلەلەرنىڭ شەيخى ئەللاق مۇنداق دېگەن "ئاللاھ ئېلىمگە ئالىمدۇر، ئۇنىڭ ئىلمى زاتىدۇر، ئۇ قودرەتنىڭ ساھىبىدۇر، قۇدرىتى زاتىدۇر، ئۇ ھاياتتۇر، ھاياتى ئۇنىڭ زاتىدۇر."

- شۇنىڭدەك ئەننىزام، دىنىسىز پەيلاسۇپلاردىن "ئايرىلماس قىسىم" نى يوققا چىقىرىش سۆزىنى قوبۇل قىلغان ۋە كېيىنچە بۇنىڭغا ئاساسەن "تۇفرە" يەنى جىسىمنىڭ (ئا) ماكاندا بولۇشى، كېيىن ئۇنىڭ (ب) نوقتىدىن ئۆتمەيلا (ج) ماكاندا پەيدا بولۇپ قىلىش پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

- ئەھمەد ئىبنى خابت، ئەلفەزل ئەلھەدەسەلەر نىزامنىڭ تەرەپدارلىرىدىن بولۇپ، پەيلاسۇپلارنىڭ كىتابلىرىنى مۇتالىئە قىلغان ۋە پىكىر پەلسەپىسىنى ھىندى ۋە خرىستىئان پىكىرلىرى بىلەن شالغۇتلاشتۇرغان. ئۇلار تۈۋەندىكىلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان:

1 - مەخلۇقاتلاردىن ئاخىرەتتىكى ھېسابنى ئىيسا ئەلەيھىسسالام ئالىدۇ.

2 - ئىيسا ئەلەيھىسسالامغا جىسمانى جەسەت كەيدۈرۈلگەن بولۇپ، ئۇ جەسەتلەشتۈرۈلگەن قەدىمىي سۆزدۇر.

3 - تەناسۇخ (ئۆلۈكلەر روھىنىڭ ھاياۋانلارغا كۆچىشى)

4 - ئاللاھنى كۆرۈشكە دائىر بارلىق دەلىللەرنى بايقىغۇچىلارنىڭ تۇنجىسى بولغان تۇنجى ئەقىلنىڭ كۆرىشى دېگەن قاراشقا بوراش. ئۇ پائالىيەتچان ئەقىل بولۇپ، ئۇ ئارقىلىق سۈرەت مەۋجۇداتلار تەرىپىگە ئاقىدۇ.

◆ ئالىملار، مۇئەزەزىلەرنىڭ يازغۇچى - مۇتەپەككۈرى سانلىدىغان جاھىزنىڭ قىلغان ئىش - كۈشلىرىغا قاراپ، مۇئەزەزىلەر پىكىرىگە يۇنان پەلسەپىسىنىڭ تەسىرى كۆرسەتكەنلىكىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. جاھىز پەيلاسۇپلارنىڭ نۇرغۇن كىتابلىرىنى ئوقۇغان، ئۇلارنىڭ مەزھەپلىرىگە ئەگەشكەن، ھەتتا ئۇلارنىڭ نۇرغۇنلىغان ماقالىلىرىنى ئۆزىنىڭ پاساھەتلىك ئىبارىلىرى بىلەن ئارىلاشتۇرۇپ قويغان ۋە راۋاجلاندۇرغان.

- يەنە مۇئەزەزىلەر پىكىرىنىڭ كىلىپ چىقىشىنى ئوخشىمىغان تائىپىلەرگە مەنسۇپ نۇرغۇن پىرقىلەر ياشاپ كەلگەن ئىراقتىكى (مۇئەزەزىلەر كىلىپ چىققان رايۇن) ئەنئەنىۋى ئېتىقاد ۋە پىكىر ئېقىملىرىغا چېتىپ ئىزاھلايدۇ. مۇئەزەزىلەرنى بەزىلەر پىكىرى جەھەتتىن كىلدانلىقلارغا باغلىسا، يەنە بەزىلەر پارىسلارغا، خرىستىئانلارغا، يەھۇدىيلارغا ھەتتا مەجۇسىيلارغا قەدەر چېتىپ چۈشەندۈرىدۇ. ئۇلار ئىسلامنى قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، بەزىلىرى ئىسلامنى ئۆزلىرىنىڭ مەۋجۇد مەلۇماتلىرى، دىنىي ۋە مەدەنىي ئارقا كۆرۈنۈشلىرىگە ئاساسەن چۈشەنگەن.

يېڭى دەۋر مۇئەزەزىلە پىكىرى:

◆ زامانىمىزدىكى بىر قىسىم يازغۇچى ۋە مۇتەپەككۈرلەر زامان تەرىپىدىن ئونتۇلۇپ كىتەپلا دەپ قالغان مۇئەزەزىلەر پىكىرىنى يېڭىدىن تىرىلدۈرۈشكە ئۇرۇنۇپ، ئۇنىڭغا يېڭى بىر تون كەيگۈزۈپ ۋە ئاقارتىش، يېڭىلاش، ئەقلىيەتچىلىك، ھۆر پىكىر، تەرەققىيات، زامانىۋىلىشىش، ئاڭلىق دىنى ئېقىمى ياكى ئىسلامى ئېقىمى ... دېگەنگە ئوخشاش يېڭى - يېڭى ئىسىملار بىلەن ئاتاشتى.

- بۇ خىل ئەھۋال غەربنىڭ ماددىنى چۆرىدىگەن ئەقلىيەتچىلىك پىكىرى ئېقىمى ئارقىلىق كۈچلەندى. شۇنىڭ بىلەن ھازىرقى زامان مۇئەزەزىلىرى شەرئىي نەسەلەرنى ئىنساننىڭ ئەقلىگە كۆرە تەپسىرلەشكە ئورۇنۇپ كەلدى... گويى ئىلگىرىكى مۇئەزەزىلەرگە ئوخشاشلا شەرئىي نەسەلەرنى بوراپ ئىزاھلاشنى ئادەت قىلىۋېلىشتى. بارا - بارا ئىسلامنىڭ پىكىرى مەنبەلىرىدىن ئۆزلىرىنىڭ ئارزۇلىرىغا ئويغۇن جايلارنى ئىزدەشكە كىرىشتى ۋە مۇئەزەزىلە ئىدىيىسىنى كۈچلەندۈرىدىغان نوقتىلارنى ئۇچىراتتى. بۇ سەۋەپلىك ماددىي مۆجىلەرنى ئىنكار قىلىشتى... گويى شەيخ

مۇھەممەد ئەبەدە نىڭ پىل ئەھلىنىڭ ئۇچار قۇشلار كۆتىرىپ كىلىپ تاشلىغان تاش - شېغىل ئاپىتى بىلەن ھالاك قىلىنغان پىل ئەھلىگە دائىر قىسسىنى تەپسىر قىلىشىغا ئوخشاشلا.

◆ ھەقىقەتكە يېتىشنىڭ يىگانە يولى ئەقىلدۇر، ھەتتا بۇ ھەقىقەت غەيب بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولسىمۇ.. دەۋاسى ھازىرقى زاماندىكى يېڭى مۇئەزەزىلەر پىكرىدىن تەسىرلەنگەن كىشىلەر ئەگىشىپ مېڭىۋاتقان ئەڭ مۇھىم مۇئەزەزىلە پىرىنسىپلىرىنىڭ بىرى. قىسقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇلار بارلىق پىكر ۋە ئەقىدىلەرنى ئىنساننىڭ يىتەرسىز ئەقىلىگە بۇيسۇندۇرىدۇ.

◆ مۇئەزەزىلە پىكرىدىكى ئەڭ خەتەرلىك نوقتىلارنىڭ بىرى؛ قۇرئان، سۈننەتتە ئېنىق ئايەت ۋە ھەدىسلەر مەۋجۇت بولغان شەرىئىي ئەھكاملارنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنىشىدۇر. مەسىلەن بۇ خىل پىكرنىڭ ساھىبلىرى ھىجاب، كۆپ خوتۇنلۇق مەسىلىسى، تالاق، مىراسقا دائىر ئىشلار ئۇياقتا تۇرۇپ تۇرسۇن، مۇرتەدنىڭ جازاسى، جىھادنىڭ پەرزلىكى، ھەد ئۇرۇش.. قا ئوخشاش ئەھكاملارنىڭ ھەممىسىگە قايتىدىن قاراپ چىقىشقا، بۇ نوقتىدا ئەقىلگە كەڭ ئورۇن بېرىشكە چاقىرىدۇ. شۇ نەرسە ناھايىتى ئېنىقكى، ئۇلار كەڭ ئورۇن بەرمەكچى بولغان ئەقىل بۇ مەسىلىلەرگە قارىتا ھازىرقى زامان غەرب پىكر ئېقىمىنىڭ قاراشلىرىدىن تەسىرلەنگەن ئەقىلدىن ئىبارەت.

◆ ھازىرقى زامان مۇئەزەزىلەر پىكرىنىڭ رەھبەرلىرى: مىسىر ئاياللىرىنىڭ ھىجابىنى تاشلىشىغا چاقىرىغان سەئىد زەغلۇل، "ئاياللارنى ھۆرلەشتۈرۈش ۋە يېڭى ئاياللار" ناملىق كىتابىنىڭ ئاپتۇرى قاسىم ئەمىن، "ئەۋلادلار ئۇستازى" دەپ نام ئالغان لۇتىفى سەيىد، "ئەرەب ئەدەبىياتىنىڭ تۈۋرۈكى" دەپ ئاتالغان تاھا ھۈسەيىن قاتارلىقلار. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەرەب ئەللىرىدە يوقىرىدىكى مەسىلىلەرگە ھەسسە قوشقانلار.

◆ ئەمما ھىندىستاندا ئەنگىلىيە باسمىچىلىرى تەرىپىدىن "سىر" ئۇنۋانى بېرىلگەن سىر سەيىد ئەھمەدخان ھازىرقى زامان مۇئەزەزىلەر پىكرىنىڭ رەھبەرلىرىنىڭ بىرى. ئۇنىڭچە ئىسلام ھوقۇقچىلىقنىڭ مەنبەسى سۈننەت ئەمەس پەقەت قۇرئان كەرىمدۇر. ئۇ يەنە سودا مۇئامىلىلىرىدىكى نورمال ئۆسۈمنى ھالال دەپ قارايدۇ، رەجىم ۋە ھىرابە جازالىرىنى رەت قىلىدۇ، ئىسلام دىنىنى تارقىتىشتا جىھادنىڭ قانۇنلۇق ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدىكى ئاخىرقى نوقتىدا پەقەت ئىنگىلىزلارنى رازى قىلىش ئۈچۈن ئېيتىلغان سۆزدۇر؛ چۈنكى، ئۇلار ئۆزلىرىگە قارشى ھىندىستان مۇسۇلمان جىھادلىرىغا نۇرغۇن قېتىم دۇچ كەلگەن.

- ئارقىدىن ئۇنىڭ شاگىرتى سەيىد ئەمىر ئەلى مەيدانغا كىلىپ، مۇسۇلمان قىزلارنىڭ ئەھلى كىتابلار بىلەن ئۆيلىنىشىگە بولىدۇ، ئەر - ئاياللارنىڭ ئارىلىشىشى نورمال ئىش دېگەندەك قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويدى.

- ئۇلارنىڭ قاتارىدا يەنە، دىنغا بولغان قارىشىنى بىلىنمىگەن سىكولارىست مۇتەپەككۈرلارمۇ بار. مەسىلەن، بارلىق غەيبىي ئىشلارنى ئىنكار قىلىدىغان ھازىرقى زامان بەشەرىي پەلسەپىسىنىڭ بىر قىسمى بولغان (لوگىكا) نەزىرىيىسىنىڭ ساھىبى زەكى نەجىب مەھمۇد. ئۇ مۇئەزەزىلە مەدەنى مىراس، بۇنى جانلاندىرىشىمىز لازىم ۋە

دەۋرىمىز ئەۋلادلىرى ھازىرقى دەۋردىكى مەۋجۇد كىرىزىسلاغا قارىتا مۇئەزەزلىلەرنىڭ مەۋقەسىدە چىڭ تۇرۇشى لازىم دەپ بىلجىرلايدۇ. (**تجدید الفكر العربي** " ناملىق كىتابنىڭ 123 - بېتىگە قاراڭ)

- ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يەنە، ئىسلامنىڭ سۇبھى دەۋرى، ئىسلامنىڭ مەيدانغا كىلىشى ۋە ئىسلام تېخى قاتارلىق بىر قىسىم تارىخى ۋە ئەدەبىي ئەسەلەرنىڭ ئاپتۇرى ئەھمەد ئەمىنمۇ بار. ئۇ گويا مۇئەزەزلىلەرنىڭ مەۋجۇد بولۇپ تۇرىشىنى ئىسلامنىڭ مەنپەئەتى دېگەندەك قاراشتا، مۇئەزەزلىلەرنىڭ ۋاپاتىغا "قەدىمكى تارىخ" ناملىق كىتابىدا قاتتىق قايغۇرىدۇ. "ئىسلام تېخى" كىتابىدا ئۇ مۇنداق دەيدۇ "مېنىڭچە مۇئەزەزلىلەرنىڭ ئۆلۈمى مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ چوڭ يوقۇتۇشلىرىنىڭ بىرى" - 3 - جىلد، 207 - بەت.

ھازىر ئىسلام دەۋەت سېپىدە چېپىۋاتقان ھايات كىشىلەر ئارىسىدىمۇ شەرىئەت ۋە ئەقىدىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن مۇئەزەزلىلەرنىڭ ئەقلىيەتچىلىك مېتودىنى ياقلاشقا چاقىرىدىغانلار بار. مەسىلەن: دوكتور مۇھەممەد فەتھى ئوسمان "ئىسلامىي پىكىر ۋە تەرەققىيات" ناملىق كىتابىدا ۋە دوكتور ھەسەن تۇرابى ئۇسۇل ئەلفىقى (فىقھىي مېتودولوگىيىسى) نى يېڭىلاشقا قىلغان چاقىرىقىدا مۇنداق دەيدۇ: "زامانىمىزدا ئىسلام ئەھكاملىرىنى تەتبىقلاش ناھايىتى زور دەرىجىدىكى ئەقلىي ئىجتىھادقا ئىھتىياجلىق، ئەقلىنىڭ بۇنىڭغا قادىر ئىكەنلىكىگە ئاقىلنىڭ ئېتىرازى چىقمايدۇ. بىز مۇھتاج بولىۋاتقان ئىجتىھاد يالغۇز شاخچە مەسىلىلەردىلا ئەمەس، ئاساس (ئىسلامنىڭ ئاساسلىرى - دېمەكچى، ت) قا مۇناسىۋەتلىك ئىھتىياجىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ." (المعتزلة بين القديم والحديث) ناملىق كىتابنىڭ 138 - بېتىگە قاراڭ.

- يەنە بۇ ساھەدە يوقىرىقى مېتود بويىچە مېڭىۋاتقان نۇرغۇنلىغان ئەسىرداش يازغۇچىلار، ئىسلام مۇتەپەككۈرلىرىمۇ بار. ئۇلار ئىجتىھاد ۋە ئۇنىڭ تەرەققىياتى، شەرىئى ئەھكاملارنى ساپلاشتۇرۇش ھەتتاكى تارىخىي ۋەقەلەردىمۇ ئەقلىنىڭ يۈكسەك دەرىجىدە رول ئوينىشىنى تەۋسىيە قىلىدۇ. ئۇلار، فەھمىي ھۇۋەيدى، مۇئەزەزلىلەرنى مۇداپىئە قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ ئەنئەنىۋىي مىراسلىرىنى تىرىلدۈرۈشتە زور دەرىجىدە كۈچ چىقارغان مۇھەممەد ئەمىن، خالىد مۇھەممەد خالىد، مۇھەممەد سەلىم ئەلئەۋۋا ۋە باشقىلار. ئىسلام شەرىئىتى بىلەن بولغان مۇئامىلىدە ئەقىل ئارقىلىق ھۆكۈم قىلىش ۋە ئىجتىھادقا ئەھمىيەت بېرىشنىڭ مۇھىملىقىغا قىل سىغمايدۇ. بىراق، بۇ ئىشلار ئۆزىنىڭ تۇراقلىق پاكىتلىرى (نەسەر) دائىرىسىدە بولۇشى، مۇئەييەن چىگرالى بولمىغان سىرتقى تەسىرلەر، ئەجنەبىلەرنىڭ بېسىمى ئارقىلىق ئەمەس، ئۆز ئىستەكلىرىمىز بويىچە ئېلىپ بېرىلىشى لازىم. ئەگەر مۇسۇلمانلار ئىسلامنى ھېچقانداق بىر يىرىدىن باتىل ئارىلىشىپ قېلىش ئېھتىمالى بولمىغان ئاللاھنىڭ كۆرسەتمىلىرى بىلەن جانلاندىرۇشقا چاقىرىشنىڭ ئورنىغا ھايات ھادىسىلىرى ۋە ئەجنەبىلەرنىڭ تەسىرى ئارقىلىق كۈچلەندۈرۈشكە ئورۇندىكەن، نەتىجىدە، ئىسلامنىڭ ئىسمىدىن، شەرىئەتنىڭ شەكلىدىن باشقا ھېچقانداق نەرسە قالمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىسلاممۇ گويا، ھاۋايى - ھەۋەس ۋە كۆز - قاراشلارغا ئەگىشىش سەۋەبىدىن ئۆزگىرىپ كېتىپ، ھازىرقى كۈندە ئەسلى مەنبەسى بىلەن

ھېچقانداق ئالاقىسى قالمىغان بورۇنقى ساماۋىي دىنلارغا ئوخشاش ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن شۇ نەرسە ئايدىن ئايدىن ئۆزگەردى؛ مۇتەزىلە ھەرىكىتى ئىسلام ھۆكۈم سۈرگەن ئەسىرلەردە بىر قىسىم مۇسۇلمان مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ئايىقى يەتكەن جەمئىيەتلەردە كەڭ تارقالغان پەلسەپىلەرگە قىزغىن كىرىشىپ كېتىشى نەتىجىسىدە مەيدانغا كەلگەن. بۇ ھەرىكەت ئىسلامغا قارشى تۇرغان، ئۇنىڭ پىكىر ۋە ئەقىدىگە دائىر قاراشلىرىنى بورمىلاشقا ئورۇنغان كىشىلەرگە، ئوخشاش پىكىر ۋە ئوخشاش مېتودلار ئارقىلىق قارشى تۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان پائالىيەتنىڭ نەتىجىسى ئىدى. ئۇ پەقەت شۇ خىل مەدەنىيەت ھاۋاسىدا يېتىشكەن دىنسىزلارغا ئۇلار چۈشىنىدىغان ئۇسلۇپ بىلەن قارشى تۇرۇپ، ئىسلامنى قوغداشتىن ئىبارەت ئىدى. بىراق بۇ خىل يۈزلىنىش گويا مۇتەزىلەلەرنىڭ ئاللاھ تائالانى مەخلۇقلىرىغا ئوخشىتىشتىن يىراق تۇرۇش نېيىتىدە، ئىلاھىي سۈپەتلەرنى ئىنكار قىلىغىنىغا ئوخشاش كۆپلىگەن يولسىزلىقلار ۋە قوبۇل قىلغىلى بولمايدىغان چەكتىن ئاشۇرۇپ تېتىشلەرگە ئېلىپ باردى.

يەنە شۇ نەرسىمۇ ئېنىقكى، يېڭى مۇتەزىلە ئەگەشكۈچىلىرىمۇ، ئىلگىرىكىلەر چۈشكەن ئورەككە چۈشتى. ئۇ شۇنىڭدىن ئىبارەتكى؛ ھازىر ئىجتىھاد بابىدا ئوتتۇرىغا چىقىرىۋاتقانلىرىنىڭ تۈپ مەقسىتى، ئىسلامنى غەرب مەدەنىيىتىنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ قانۇن - نىزاملارنى ھىمايە قىلغۇچىلارنىڭ نەزىرىدە قوبۇل قىلارلىق شەكىلدە كۆرسىتىش ئارقىلىق ئىسلام غەرب مەدەنىيىتىنىڭ ئەۋزەللىكلىرىدىن ئارتۇق بولمىسىمۇ ئۇنىڭدىن تۈۋەن ئەمەس، دېگەننى ئىسپاتلايمىز، دېمەكچى بولدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن، كېيىنكىلەر بورۇنقىلارنىڭ خاتالىقلىرىنى ئۈگىنىشى، ئىسلامنىڭ ئىززىتى ۋە بىر پۈتۈنلۈك سۈپىتىدە راۋاجلىنىشى، ئۇنىڭ مېتودىنىڭ پەرقلىق بولۇشى، شەرئىتىنىڭ مۇستەھكەملىكى ۋە ئۇنى ئومۇمىيلىق، كامىللىقتا سەلەپ - سالھىلارنىڭ چۈشەنچىسى بويىچە قۇرئان، ھەدىسنى مەركەز قىلغان دائىرىدە باشقا پەلسەپە ۋە مەدەنىيەتلەرنى سېلىشتۇرغىلى بولىدىغان مۇستەقىل مەنبە دەپ تونىشىدا ئىكەنلىكىنى بىلىشى تولمۇ مۇھىم.

ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن پايدىلىنىش مەنبەلىرى:

- ئەششەھرىستانى: الملل والنحل
- ئەلباغدادى: الفرق بين الفرق
- ئەلئەشئەرى: مقالات الإسلاميين
- د. ئابدۇلكەرىم ئوسمان: القاضي عبد الجبار الهمداني
- شەيخ مۇھەممەد ئەبۇ زوھرە: ابن تيمية

- شه يخول ئسلام ئىبنى تەيمىيە: درء تعارض العقل والنقل
- ئىبنى كەسىر: البداية والنهاية
- مؤهه ممهه ءه لئه بهه ، تاروق ئابدولهه لىم: المعتزلة بين القديم والحديث
- ءههمهه ءه ملىن: ضحى الإسلام
- زه كى نه جىب مههمؤد: تجدد الفكر العربى
- ءه رپات ئابدولهه مىد: دراسات فى الفرق والعقائد
- ءه سمام ءه لبه شىر: الدعوة إلى التجدد فى منهج النقد (ئمام مؤهه ممهه بن سهئؤد
- ئسلام ئؤنؤرسنتىگه سونؤلغان ماگستىرلىك دنسسىرتاتسىسى)
- ءه لى سامى ءه ننه ششار: عقائد السلف
- سللىمان بن سالىه ءه لخره اشى: محمد عمارة فى ملىزان أهل السنة والجماعة
- سللىمان بن فههه ءه لئه ءهه: حوار هادىء مع شىخ الغزالى
- د. فههه ءه ررؤمى: منهج المدرسة العقلية الحديثة فى التفسىر
- يؤسؤف كامال: العصرىون معتزلة اليوم
- د. ئابدؤرراهمان بن زهىد ءه ززه نىدى: العصرانية فى حىاتنا الاجتماعية
- مؤهه ممهه هامس ءه نناسر: العصرانىون
- مؤهه ممهه سؤرؤر زهىنؤل ئابدىن: دراسات فى السىرة
- شهىخ ئابدؤللاه بن ياسىن: تنبىه الأنام لمخالفة شلتوت الإسلام
- بهستامى مؤهه ممهه سهئىد: مفهوم تجدد الدين
- د. هه سهن ءه تتؤرابى: تجدد أصول الفقه
- جمال سؤلتان: غزومن الداخل
- ئمام مؤهه ممهه بن سهئؤد ئسلام ئؤنؤرسنتى ئوسؤلؤدسن پاكولتتى
- ژؤرنلى ، 1400هـ ، 3 - سان: المدرسة العقلية الحديثة وصلتها بالقدىمة